

Za: VLADA CRNE GORE

GENERALNI SEKRETARIJAT

n/r Generalnoj sekretarki Nataši Pešić

Karađorđeva bb

Podgorica

Veza: Vaš akt broj 07- 6005/2 od 21. oktobra 2019. godine

Na Predlog zakona o minimalnoj zaradi, koji je Skupštini Crne Gore podnio poslanik Demokratskog fronta Nebojša Medojević, Ministarstvo rada i socijalnog staranja, u saradnji sa Sekretarijatom za zakonodavstvo, daje sljedeće

M I Š L J E N J E

Dostavljenim Predlogom zakona o minimalnoj zaradi predlaže se da minimalna zarada utvrđena ovim zakonom bude najniži mjesečni iznos bruto zarade koji pripada zaposlenom za rad u punom radnom vremenu.

Nadalje, pravo na minimalnu zaradu imali bi svi zaposleni koji rade u Crnoj Gori, bez obzira na vrstu registracije poslodavca.

Minimalna zarada od 1. jula 2008. godine bila bi na nivou od 50% prosječne zarade u Crnoj Gori ostvarene u 2007. godini prema zvaničnom saopštenju MONSTAT-a. Procentualni udio minimalne zarade u odnosu na prosječnu zaradu za prethodnu godinu, za svaki obračunski period obračunavao bi se nakon što MONSTAT objavi podatke o realnom rastu BDP-a za prethodnu godinu i to na način da se stopa učešća minimalne zarade u prosječnoj zaradi iz prethodne godine uvećava za procenat realnog rasta BDP-a u prethodnoj godini. Ovakav način utvrđivanja minimalne zarade primjenjivao bi se od 1. juna svake naredne godine.

Takođe, Predlogom zakona predlaže se nadzor nad primjenom ovog zakona, kao i novčane kazne za prekršaje koje su usklađene sa okvirom prekršajnih sankcija definisanih Zakonom o prekršajima.

Zakonom o radu ("Službeni list CG", br. 49/08, 59/11, 66/12, 31/14 i 4/18) propisano je da zaposleni ima pravo na odgovarajuću zaradu, koja se utvrđuje u skladu sa zakonom, kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu, kao i da se garantuje jednaka zarada za isti rad ili rad iste vrijednosti koji ostvaruje kod poslodavca, zaposlenom muškarcu, odnosno ženi i da se pod radom iste vrijednosti podrazumijeva rad za koji se zahtijeva isti stepen stručne sprema, odnosno kvalifikacije nivoa obrazovanja ili stručne kvalifikacije, odgovornost, vještine, uslovi rada i rezultati rada (član 77 st. 1, 2 i 3).

Nadalje, zarada koju je zaposleni ostvario za obavljeni rad i vrijeme provedeno na radu, naknada zarade i druga primanja utvrđena kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu čine bruto zaradu a zarada se uvećava u skladu sa kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu za rad duži od punog radnog vremena, noćni rad, minuli rad, rad u dane državnih i vjerskih praznika koji su zakonom utvrđeni kao neradni i za druge slučajeve utvrđene kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu (član 78) .

Propisano je da se zarada za obavljeni rad i vrijeme provedeno na radu sastoji od osnovne zarade, dijela zarade za radni učinak i uvećane zarade, u skladu sa kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu, kao i da je ugovorena zarada zarada koja je određena ugovorom o radu i koja ne može biti niža od minimalne zarade utvrđene članom 80 ovog zakona. Takođe, radni učinak se određuje na osnovu kvaliteta i obima obavljenog posla, kao i zalaganja i odnosa zaposlenog prema radnim obavezama, u skladu sa kolektivnim ugovorom (član 79).

Zaposleni ima pravo na minimalnu zaradu za standardni učinak i puno radno vrijeme, odnosno radno vrijeme koje se izjednačava sa punim radnim vremenom, u skladu sa ovim zakonom, kolektivnim ugovorom i ugovorom o radu. Iznos minimalne zarade ne može biti niži od 30% prosječne zarade u Crnoj Gori u prethodnom polugodištu, prema zvaničnom podatku koji utvrđuje organ uprave nadležan za poslove statistike, a iznos minimalne zarade utvrđuje Vlada Crne Gore na predlog Socijalnog savjeta Crne Gore, na polugodišnjem nivou (član 80).

Ovim zakonskim rješenjem utvrđen je osnov da Vlada Crne Gore na polugodišnjem nivou, na predlog Socijalnog savjeta Crne Gore, kojeg čine predstavnici Vlade, predstavnici reprezentativne organizacije sindikata na nivou Crne Gore i predstavnici reprezentativne organizacije poslodavaca na nivou Crne Gore, odnosno socijalnih partnera, odlukom utvrđuje vrijednost minimalne zarade.

Smatramo da bi se utvrđivanjem minimalne zarade na način kako je navedeno u Predlogu zakona, ugrozio socijalni dijalog, odnosno sloboda pregovaranja zaposlenih i poslodavaca da sa Vladom Crne Gore mogu pregovarati u vezi sa utvrđivanjem većeg iznosa minimalne zarade.

Prilikom utvrđivanja minimalne zarade mora se voditi računa o onome što je minimum egzistencije za zaposlene u Crnoj Gori, odnosno da utvrđeni iznos minimalne zarade ne može biti niži od nacionalne apsolutne linije siromaštva, prema podacima organa uprave nadležnog za poslove statistike, a sa druge strane da minimalna zarada ne ugrozi poslovanje jednog broja poslodavaca.

Takođe, napominjemo da je navedenim zakonskim odredbama obezbijedena primjena Konvencije Međunarodne organizacije rada o utvrđivanju minimalnih plata broj 131 i Uputstva o utvrđivanju minimalnih plata broj 136, kojima se stvara i održava mehanizam prilagođen nacionalnim uslovima i potrebama pomoću kojih se mogu utvrđivati i usklađivati minimalne zarade, kao i Konvencije Međunarodne organizacije rada o jednakim nadoknadama broj 100.

Imajući u vidu navedeno, odnosno da je Zakonom o radu dat konceptijski osnov pojma minimalne zarade i propisan način njenog utvrđivanja, smatramo da ne treba prihvatiti Predlog zakona o minimalnoj zaradi, koji je Skupštini Crne Gore dostavio poslanik Demokratskog fronta Nebojša Medojević.

MINISTAR,

Kemal Purišić, s.r.